

Ed.

644. Breytingartillögur

[149. mál]

við frv. til siglingalaga.

Frá samgöngunefnd.

1. Við 2. gr.
 - a. Í stað orðsins „vert“ í 3. tl. fyrri mgr. komi: virði.
 - b. Síðari mgr. orðist svo:

Öll þau atriði, sem eru talin í 1. mgr., skulu sönnuð með skoðunargerð dómkvaddra manna eða annarra sem að lögum eru til þess bærir.
2. Við 9. gr. Í stað orðanna „ef honum ber nauðsyn til þess“ í niðurlagi fyrri málsl. 2. málsgr. komi: ef honum er nauðsyn á því.

3. Við 20. gr.
 - a. Í stað orðanna „líta á“ í 2. málsl. 1. mgr. komi: kanna; og í stað orðsins „vert“ í sama málsl. komi: virði.
 - b. Í stað orðanna „eða hjálpa farmi við á annan veg“ í fyrri málsl. 2. mgr. komi: eða gera aðrar ráðstafanir til að verja farminn skemmdum.
 - c. Fyrri málsl. 3. mgr. orðist svo: Kveðja skal matsmenn eftir því sem lög kveða á um eða venja er fyrir á þeim stað.
4. Við 39. gr. Fyrri mgr. orðist svo:

Farmsamningshafi skal færa vöru að skipshlið en farmflytjandi annist fermingu hennar, búlkun alla, undirbreiður og refti.
5. Við 68. gr. Í stað orðsins „stjórnarherrar“ í g-lið 2. mgr. komi: stjórnvöld.
6. Við 69. gr. Í stað orðanna „enda er honum ekki skylt að greiða skaðabætur“ í niðurlagi 1. mgr. komi: og er honum ekki skylt að greiða skaðabætur.
7. Við 70. gr.
 - a. 1. másl. 1. mgr. orðist svo: Bætur samkvæmt 68. gr. skal ákveða eftir því verðgildi sem varan mundi hafa haft ósködduð við afhendingu á réttum stað og tíma.
 - b. Við 3. mgr. bætist nýr másl. er orðist svo: Með þeim undantekningum, sem að fram- an greinir, skal slíkur gámur, bretti eða flutningsbúnaður teljast vera ein eining eða stykki, sbr. 2. mgr.
8. Við 73. gr. Fyrri másl. 2. mgr. orðist svo: Við flutning, sem fram fer með skipi í eigu annars en farmflytjanda, er sá sem annast flutninginn ábyrgur fyrir sínum hluta flutningsins samkvæmt sömu ákvæðum og farmflytjandi.
9. Við 87. gr. Í stað orðanna „láta það fara þær ferðir“ komi: láta skip fara þær ferðir.
10. Við 120. gr. 1. mgr. orðist svo:

Með „farsala“ er í þessum kafla átt við þann sem í atvinnuskyni eða gegn þóknun í viðskiptaaugnaði tekur að sér eftir samningi að flytja með skipi farþega eða farþega og farangur.
11. Við 122. gr. Greinin orðist svo:

Ákvæðum þessa kafla verður ekki beitt ef flutningurinn er háður alþjóðasamningi um flutning með annars konar farartæki en skipi.
12. Við 127. gr. Fyrri mgr. orðist svo:

Skylt er farþegum að fara að öllu leyti eftir fyrirmælum þeim sem gefin eru um góða háttsemi og reglu á skipi.
13. Við 152. gr. Fyrri mgr. orðist svo:

Hafi eigi verið samið á annan veg fer fullnaðarmat og niðurjöfnun sameiginlegs sjóttjóns fram á þeim stað sem útgerðarmaður velur.
14. Við 159. gr. Greinin orðist svo:

Pegar meta skal sök á árekstri samkvæmt 158. gr., skal dómari taka tillit til þess, hve langan tíma skipstjórnarmaður hafði til að gera sér grein fyrir aðstæðum.

15. Við 172. gr.
- a. 2. mgr. orðist svo:
Skytt er útgerðarmanni að kaupa tryggingu fyrir dánarbótum og slysbótum, er á hann kunna að falla samkvæmt 1. mgr., sem hér segir:
1. Dánarbætur:
- a. 360 000 kr. við andlát er greiðast eftirlifandi maka og börnum á sambærilegan hátt og almennar lögerfðareglur mæla fyrir um. Með „maka“ er hér einnig átt við sambúðarmann eða sambúðarkonu samkvæmt reglum Tryggingastofnunar ríkisins, sbr. 52. gr. laga um almannatryggingar.
- b. 140 000 kr. til viðbótar greiðslu skv. a-lið ef batur greiðast samkvæmt c- eða d-lið og skiptist á sama hátt og batur samkvæmt a-lið.
- c. mánaðarlegar batur til eftirlifandi maka í þrjú ár ber að greiða samkvæmt a-lið 1. mgr. 35. gr. laga um almannatryggingar.
- d. mánaðarlegar batur til barna að 18 ára aldri ber að greiða á hverjum tíma samkvæmt c-lið 1. mgr. sömu greinar.
2. Slysadagpeningar og örorkubætur:
- a. Dagpeningar sem greiðast eftir sömu reglum og dagpeningar samkvæmt 33. gr. laga um almannatryggingar, þó þannig að heildarupphæð dagpeninga sé aldrei hærri en þau laun sem hinn slasaði hafði fyrir slysið.
- b. Vegna varanlegrar örorku greiðast batur á eftirfarandi hátt: 9100 kr. fyrir hvert örorkustig á bilinu frá 1—25%, 18 200 kr. á bilinu frá 26—50% og 27 300 kr. fyrir hvert örorkustig umfram 50%.
- b. Orðin „talið frá 1. júlí 1983“ í 4. mgr. falli brott.
16. Við 174. gr. 2. tl. fyrri mgr. orðist svo: tjón er hlýst af seinkun flutninga á skipi með fram, farþega eða farangur þeirra.
17. Við 184. gr. 2. mgr. orðist svo:
Takmörkunarsjóð skal varðveita í Seðlabanka Íslands eða öðrum þeim banka í Reykjavík, sem hann ákveður, og skal þess gætt að sjóðurinn sé ávaxtaður á eðlilegan hátt.
18. Við 196. gr. bætist ný mgr. er orðist svo:
Dómari getur falið löggiltum niðurjöfnunarmanni sjóttjóna að gera tillögur um eða annast tiltekin og afmörkuð verkefni sem á dómara hvíla samkvæmt ákvæðum þessa kafla, en þeir aðilar, sem hagsmuna hafa að gæta, geta þó ætíð borið ákvarðanir, tillögur eða athafnir niðurjöfnunarmanns undir dómara.
19. Við 199. gr.
- a. 2. másl. fyrri mgr. orðist svo: Sjóveðréttur í skipi fellur þó niður gagnvart grandlausum viðsemjendum eiganda skips hafi áskilnaði um dæmdan sjóveðrétt eigi verið þinglýst innan sex vikna frá því að dómur gekk.
- b. 3. másl. fyrri mgr. falli brott.
20. Við 204. gr. Í stað orðanna „til lúkningar kostnaði á farmi“ í niðurlagi fyrra másl. 2. tl. komi: til lúkningar kostnaði vegna farms.

21. Við 221. gr. Í stað síðari mgr. komi þrjár nýjar mgr. er orðist svo:

Dómari sá, sem stjórnar sjóprófi, skal leita aðstoðar lögreglu eða Rannsóknarlög-reglu ríkisins við skýrslutöku, vettvangskönnun og aðra þætti málsrannsóknar eftir því sem frekast verður við komið, einkum þó ef manntjón hefur orðið eða meiri háttar líkamstjón. Skal lögð á það áhersla að lögreglurannsókn hefjist sem fyrst eftir að slys varð eða skip kom til hafnar. Skulu skipstjóri og skipverjar, svo og útgerðarmaður skips, veita alla þá aðstoð er þeir geta í té látið vegna lögreglurannsóknar. Niðurstöður og gögn lögreglurannsóknar skulu lögð fram í sjóprófi svo skjótt sem auðið er, en eigi skal fresta upphafi sjóprófs af þeim sökum einum að þau liggi enn eigi fyrir.

Skipstjóra er skylt að óska eftir því að lögreglurannsókn vegna mannskaða eða meiri háttar líkamstjóns, sem greinir í 2. mgr., fari fram. Skipstjóri skal eigi halda skipi úr höfn þar sem lögreglurannsókn fer fram nema í samráði við lögregluyfirvöld.

Skipstjóra eða þeim, er kemur í hans stað, er skylt að annast skráningu og tilkynningu allra slysa er verða á skipi eftir nánari reglum er samgönguráðuneytið setur í samráði við Tryggingastofnun ríkisins. Skráningar- og tilkynningarskyldan tekur m. a. til hvers konar vinnuslysa á sjó, eitrona, atvinnusjúkdóma og annarra þeirra atvika sem þýðingu kunna að hafa í því sambandi.

22. Við 226. gr. 4. mgr. orðist svo:

Í tengslum við sjópróf skal dómurinn skoða skip ef telja má að slík skoðun geti skipt einhverju máli fyrir rannsókn slyss og jafnframt skal dómurinn framkvæma eða láta framkvæma aðra þá skoðun sem nauðsyn ber til.

23. Við 242. gr. Greinin orðist svo:

Ákvörðun um fyrirhugaða málshöfðun út af brotum gegn ákvæðum þessa kafla skal tilkynnt samgönguráðuneyti.